

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 17. března 2021 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Felicie Hruškové a soudců JUDr. Richarda Petráska a JUDr. Alexandra Sotoláře **odvolání obžalovaného L. M.**, narozeného xxx, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 č. j. 9 T 121/2020-138 ze dne 16. února 2021 a rozhodl t a k to:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek **z r u š u j e** pouze ve výroku o trestu.

Podle § 259 odst. 3 trestního řádu se znovu rozhoduje tak, že při nezměněném výroku o vině zločinem zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 4, písm. d) trestního zákoníku se

obžalovaný

L. M. ,

narozený xxx, formálně bytem xxx, xxx, toho času neznámého pobytu, uprchlý,

o d s u z u j e

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

podle § 206 odst. 4 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků podmíněně.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu 5 (pěti) let.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění

- [1.] Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 byl obžalovaný L. M. uznán vinným zločinem zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 4, písm. d) trestního zákoníku a odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání dvou let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Zároveň byl zavázán k povinnosti zaplatit na náhradě škody poškozené společnosti Xxx xxx s.r.o. částku 1.682.279,30 Kč.
- [2.] Pokusu uvedeného trestného činu se podle skutkových zjištění soudu prvního stupně obžalovaný L. M. dopustil tím, že dne 31. prosince 2019 v období od 21:56 hodin do 22:03 hodin v xxx, xxx, v provozovně směnárny Xxx xxx, kde pracoval na pozici pokladníka, bezprostředně po skončení pracovní doby odebral veškerou finanční hotovost z trezoru směnárny, ke kterému měl přístup v rámci své pracovní pozice, konkrétně 1.183.300 Kč, 18.100 EUR (ekvivalent 459.921 Kč), 1.403 USD (ekvivalent 31.737,20 Kč), 10 anglických liber (ekvivalent 298,60 Kč), 10 australských dolarů (ekvivalent 158,85 Kč), 11.000 maďarských forintů (ekvivalent 845,60 Kč), 160 tureckých lir (ekvivalent 608,80 Kč), 600 zlotých (ekvivalent 3.582 Kč) a 13.500 rublů (ekvivalent 4 903,60 Kč), a to tím způsobem, že ve 21:56 hodin otevřel trezor, ke kterému přiložil svoji příruční tašku, následně ve 22:00 hodin uzavřel provozovnu pro veřejnost, vrátil se k otevřenému trezoru a odebral výše uvedené finanční prostředky, které uložil do připravené tašky, trezor uzavřel, uzamkl provozovnu a s odebranou finanční hotovostí provozovnu opustil, aniž by k takovému jednání měl jakýkoliv pokyn zaměstnavatele či jiný důvod z titulu své pracovní pozice, klíč od trezoru odevzdal bezpečnostnímu manažerovi R. H. a peníze si ponechal pro svojí blíže nezjištěnou potřebu, a tímto jednáním způsobil poškozené společnosti Xxx xxx s.r.o., se sídlem xxx, xxx, škodu v celkové výši 1.685.355,65 Kč.
- [3.] Proti citovanému rozsudku si prostřednictvím obhájce podal odvolání obžalovaný L. M. Jeho odvolání směřuje proti všem výrokům napadeného rozsudku. V jeho odůvodnění namítl, že soud prvního stupně vycházel při svém rozhodování z domněnek neprokázaných provedeným dokazováním a uznal ho vinným zločinem zpronevěry, ačkoliv pro to provedené dokazování nesvědčilo. Vyslovil přitom přesvědčení, že z provedeného dokazování nevyplývají skutková zjištění, která učinil soud prvního stupně, že tento vykládal provedené důkazy pouze v jeho neprospěch místo optikou zásady *in dubio pro reo* a že uložil nepřiměřený trest. V této souvislosti poukázal na to, že výrok o vině opřel de facto pouze o dva nepřímé důkazy, a to kamerový záznam a svědectví R. H., které nevyloučily alternativu toho, že pachatelem stíhaného činu mohl být někdo jiný než on. S ohledem na to navrhl, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek a buď ho zprostil obžaloby nebo mu alespoň zmírnil uložený trest.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

- [4.] Městský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal z podnětu podaného odvolání podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo, a to se zaměřením na vady vytykané podaným odvoláním, a dospěl k závěru, že podané odvolání je částečně důvodné.
- [5.] Řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, bylo provedeno bez procesních vad. Proti obžalovanému bylo vedeno řízení jako proti uprchlému v souladu s právní úpravou obsaženou v § 302 a násl. trestního řádu a v mezích této právní úpravy byla v jeho rámci dodržována též příslušná ustanovení zajišťující právo na obhajobu. Obžalovaný L. M. byl pro orgány činné v trestním řízení od počátku nekontaktní. Na adrese trvalého bydliště se nezdržoval, a místo jeho pobytu se nepodařilo ani rozsáhlým policejním šetřením zjistit. Stejně tak nebylo vypátráno místo pobytu jeho manželky původem z Ruska. S poukazem na to přešly orgány činné v přípravném řízení do řízení proti němu jakožto proti uprchlému. Usnesení o zahájení jeho trestního stíhání pak bylo doručeno pouze jeho obhájci. Výlučně s jeho obhájcem bylo také jednáno v následujícím průběhu přípravného řízení a výlučně jemu bylo umožněno prostudovat trestní spis. V návaznosti na to byla u Obvodního soudu pro Prahu 1 podána obžaloba s návrhem, aby i před soudem pokračovalo řízení proti obžalovanému L. M. jako proti uprchlému. Obvodní soud pro Prahu 1 pak v režimu řízení proti uprchlému také tuto trestní věc projednal a rozhodnul v ní napadeným rozsudkem. Městský soud v Praze přitom shledal, že pro tento postup byly splněny zákonné předpoklady.
- [6.] Soud prvního stupně provedl v hlavním líčení způsobem odpovídajícím ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu všechny dostupné důkazy vztahující se k skutkovým okolnostem případu, které byly právně významné, a skutková zjištění, která na základě nich učinil, jsou správná a úplná. V odůvodnění napadeného rozsudku soud prvního stupně podrobně rozvedl jednotlivé důkazy, které následně zhodnotil jak jednotlivě tak v jejich souhrnu a ve všech vzájemných souvislostech. Při jejich hodnocení postupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu. Důkazy zhodnotil logickým a dostatečně konkrétním způsobem.
- [7.] Samotné odvolání podané obžalovaným L. M. prostřednictvím jeho obhájce v zásadě pouze opakuje obhajobu jím uplatněnou již v předchozích stádiích řízení a s ní se soud prvního stupně náležitě vypořádal v odůvodnění napadeného rozsudku. Odvolací soud proto plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku i na argumentaci soudu prvního stupně v něm použitou.
- [8.] Ke skutkovým námitkám odvolání obžalovaného L. M. je třeba uvést, že ze spáchání skutku, který je mu kladen za vinu, je spolehlivě usvědčován zejména zajištěným kamerovým záznamem a svědectvím R. H. ve spojení s opatřenými listinnými důkazy, zejména protokolem o ohledání místa činu s fotodokumentací a výpisy z pokladního systému společnosti Xxx xxx s.r.o. Dané důkazy vyvrací jeho obhajobu a ve svém celku a vzájemných souvislostech jednoznačně prokazují jeho vinu.
- [9.] V této souvislosti je na místě připomenout, že podstatou toho za co byl obžalovaný L. M. soudem prvního stupně odsouzen, bylo přisvojení si finančních prostředků, které měl jako směnárník v trezoru směnárny Xxx xxx patřící společnosti Xxx xxx s.r.o.
- [10.] Sám obžalovaný L. M. se v průběhu trestního řízení nevyjádřil k předmětu trestního stíhání v žádné procesně použitelné výpovědi, ale celkově vzato založil svou obhajobu na tvrzení, že to nebyl on kdo se zmocnil daných finančních prostředků. To, jak vysoká částka byla inkriminovaného dne – tedy dne 31. prosince 2019 – uložena v trezoru směnárny Xxx xxx patřící společnosti Xxx xxx s.r.o., bylo doloženo výpisem z jejího elektronického pokladního systému. Do něj totiž byly automaticky zanášeny všechny prováděné transakce a průběžně jím byla

vykazována také výše finanční hotovosti v trezoru, kterou směnárníci vždy stvrzovali ke konci směny. K tomu došlo i dne 31. prosince 2019, kdy měl směnu obžalovaný L. M. To umožnilo učinit závěr, že měl v trezoru po skončení pracovní doby zanechat 1.183.300 Kč, 18.100 EUR, 1.403 USD, 10 anglických liber, 10 australských dolarů, 11.000 maďarských forintů, 160 tureckých lir, 600 zlotých a 13.500 rublů. Následující den však směnárník, který ho vystřídal, v trezoru nenalezl žádné finanční prostředky. To stvrdil člen ochranky, který ho doprovázel, svědek R. H. Dokumentací poskytnutou společností Xxx xxx s.r.o. přitom bylo doloženo, že v noci z 31. prosince 2019 na 1. ledna 2020 nebyl senzory umístěnými v dané směnárně zachycen vstup kohokoliv do ní. Totéž vyplynulo ze zajištěných kamerových záznamů. Na nich naopak bylo zachyceno, jak bezprostředně před odchodem z dané směnárny – tedy bezprostředně před 22:00 hodin dne 31. prosince 2019 – obžalovaný L. M. tuto směnárnu uzavřel pro veřejnost a přešel k otevřenému trezoru, z něhož do připravené příruční tašky postupně vložil finanční prostředky uložené uvnitř, trezor zavřel, klíč od něj předal členovi ochranky, svědkovi R. H., který čekal venku, a odešel pryč i s onou příruční taškou. Zajištěné kamerové záznamy jsou tedy přímým důkazem toho, že to byl právě on, kdo se zmocnil uvedených finančních prostředků. S tím, co je na nich zachyceno, plně koresponduje svědectví R. H. a další provedené důkazy. Obžalovaný L. M. následně zmizel neznámo kam a v průběhu řízení se nepodařilo objasnit jak s danými finančními prostředky naložil.

- [11.] Odvolací soud má tedy ve shodě se soudem prvního stupně za to, že uvedené důkazy bezpečně usvědčují obžalovaného L. M. ze spáchání uvedeného činu, tedy zmocnění se daných finančních prostředků v celkové hodnotě 1.685.355,65 Kč. Soudu prvního stupně proto nelze nic vytknout, pokud svá skutková zjištění opřel právě o tyto důkazy. Co se týče konkrétních okolností stíhané trestné činnosti a jejich zhodnocení z hlediska rozhodnutí o vině, je možno plně odkázat na výstižné odůvodnění napadeného rozsudku, z něhož je patrné z jakých důkazů soud prvního stupně vycházel. Plně v souladu se zákonem se přitom podle názoru odvolacího soudu zhostil i hodnocení těchto důkazů z hlediska jejich věrohodnosti a v odůvodnění napadeného rozsudku se důkladně vypořádal též se všemi aspekty obhajoby obžalovaného.
- [12.] Jednání obžalovaného L. M. bylo soudem prvního stupně rovněž správně posouzeno po stránce právní jako zločin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 4, písm. d) trestního zákoníku. Obžalovaný si totiž v pozici směnárníka přisvojil finanční prostředky, které mu byly svěřeny jeho zaměstnavatelem, společností Xxx xxx s.r.o., a způsobil tak škodu ve výši 1.685.355,65 Kč, tedy značnou škodu ve smyslu § 138 trestního zákoníku. Daným způsobem jednal cíleně, tedy v přímém úmyslu.
- [13.] Odvolací soud tedy shledal, že soudem prvního stupně použitá právní kvalifikace má dostatečnou oporu v provedených důkazech a odpovídá zákonu. Celý výrok o vině napadeného rozsudku lze tudíž považovat z pohledu procesní situace, za níž byl soudem prvního stupně vydán, za správný a zákonný.
- [14.] Žádné pochybení neshledal odvolací soud ani ve výroku o náhradě škody. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojila společnost Xxx xxx s.r.o. a tento svůj nárok uplatnila včas a řádně. Podmínky pro poskytnutí daného typu náhrady škody byly pro inkriminovanou dobu stanoveny v ustanoveních § 2910 a § 2915 občanského zákoníku. Škoda vznikla poškozené společnosti způsobem výše popsáním v důsledku jednání obžalovaného L. M. K její náhradě tedy byl důvodně napadeným rozsudkem postupem § 228 odst. 1 trestního řádu zavázán.
- [15.] Z podnětu podaného odvolání se odvolací soud při přezkumu napadeného rozsudku soustředil též na výrok o trestu a uložený trest shledal nepřiměřeně přísným.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

- [16.] Pro rozhodnutí o trestu jsou podstatná hlediska uvedená v § 38 odst. 1 a § 39 trestního zákoníku, týkající se osoby obžalovaného i spáchané trestné činnosti. Obžalovaný L. M. nebyl v minulosti soudně trestán ani postižen pro přestupek. Nyní stíhanou trestnou činností tedy bylo možné považovat za zcela mimořádné vybočení z jinak řádného občanského života. Tuto okolnost soud prvního stupně posoudil jako polehčující a podle názoru odvolacího soudu tak učinil důvodně. Oproti tomu v jeho neprospěch vzal důvodně v potaz to, že obžalovaný daný čin spáchal s rozmyslem a způsobil jím vysokou škodu, převyšující milion korun. Na druhé straně tuto skutečnost nebylo na místě přeceňovat, neboť jím způsobená škoda jen poměrně nevýznamně překročila hraniční výši škody značné, a soud prvního stupně jí přecenil. Nadto, při úvaze o trestu přecenil význam toho, že obžalovaný L. M. po činu uprchl a je dlouhodobě nedostupný pro orgány činné v trestním řízení. To samo o sobě totiž nijak nezvyšovalo závažnost a společenskou škodlivost jím spáchaného činu. Odvolací soud to vzal při přezkoumávání výroku o trestu v potaz a jemu uložený trest odnětí svobody shledal nepřiměřeně přísným tudíž, že byl uložen v jeho nepodmíněné formě, a v tomto ohledu neodpovídal okolnostem případu ani osobním charakteristikám obžalovaného L. M.
- [17.] Uvedené skutečnosti totiž svědčí pro to, že u obžalovaného L. M. je sice na místě uložit trest odnětí svobody, avšak se zřetelem ke skutečnostem charakterizujícím jeho osobu a s přihlédnutím k charakteru a závažnosti výše popsané trestné činnosti dospěl odvolací soud k závěru, že u něho může splnit účel trestu ještě podmíněné odsouzení k trestu odnětí svobody. S ohledem na to podle § 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu zrušil výrok o jemu uloženém trestu z napadeného rozsudku a postupem podle § 259 odst. 3 trestního řádu o jeho trestu rozhodl znovu.
- [18.] Trest byl obžalovanému L. M. ukládán podle § 206 odst. 4 trestního zákoníku, tedy v sazbě od dvou do osmi let odnětí svobody, a byl vyměřen na spodní hranici této zákonné trestní sazby, konkrétně v trvání dvou let. Výše uvedené skutečnosti nesnižují škodlivost jeho činu pro společnost do té míry, aby bylo možné uvažovat o uložení jiného trestu než trestu odnětí svobody, svědčí však pro to, že tento trest není třeba ukládat jako nepodmíněný, jak to učinil soud prvního stupně. Právě s ohledem na to považoval odvolací soud výrok o trestu napadeného rozsudku za nepřiměřeně přísný. Shledal totiž splnění předpokladů § 81 odst. 1 trestního zákoníku pro podmíněný odklad jeho výkonu, přičemž za přiměřenou zkušební dobu považoval maximálně možnou dobu pěti let. To bylo v daném případě zásadní. Z odůvodnění napadeného rozsudku lze usuzovat na to, že také soud prvního stupně obecně shledal splnění zákonných předpokladů pro daný postup, a za důvod toho proč ho neužil označil to, že obžalovaný uprchl – patrně do zahraničí – a to brání průběžnému sledování jeho chování. To však nemohlo samo o sobě odůvodnit uložení zásadně přísnějšího trestu v podobě nepodmíněného trestu odnětí svobody, stejně jako by jeho uložení nemohlo odůvodnit například u cizince to, že se zdržuje v zahraničí a mění místa pobytu. V obou případech jsou jistě podmínky pro sledování chování podmíněně odsouzeného ztíženy, ale neznamená to, že nejsou zjištělé zásadní prohřešky proti řádnému životu, zvláště pak ty mající povahu další trestné činnosti.
- [18.] Lze tedy shrnout, že vzhledem k uvedeným okolnostem odvolací soud vyhověl částečně odvolání obžalovaného L. M. a postupem podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu a § 259 odst. 3 trestního řádu změnil výrok o trestu napadeného rozsudku. Ve výroku o vině přitom ponechal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení: Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný. Za splnění podmínek § 265a a § 265b trestního řádu však lze proti němu podat dovolání, a to ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci pro

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 trestního řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) trestního řádu nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 17. března 2021

JUDr. Felicia Hrušková, v.r.
předsedkyně senátu